

Bitti Kadınım

– H.Hüseyin · 22 Ocak 2010

BİTTİ KADINIM

Umutsuz günlerde ellerimde eskitmiştim zamanı, sonra pişman olmak varmış, dönüp de baktığında geriye gelmezmiş geçen zaman anladım, bir kadının kollarında yahut peşi sıra arkasında koştururken gözyaşlarını gizlemek mümkün değilmiş.

...

Fasl-ı baharla geçeceğini mi düşünmüştün acılarla örülmüş hayatın ?
Ya da endazesini bozuk dünyanın bir şans vereceğini mi halâ
Unut eteklerinden dökülen kirleri artık, yıkıntıların yeter sana

I.

Yırtıldı parmaklarında sevdaya ait şiirler
Zincirlerin parçalandı tek tek
Bitti mahkûmiyetler.
Siliniyor artık gözlerinden geceye dair izler
Aşk senfonilerinin kesildi sesi
Söyle ey kadın!..
Mutlu musun şimdi?

...

II.

Boşlukta kaldı ellerim tutmaya çalıştığım düşlerim sıyrıldı uykularımdan
Bitti renkli rüyalar kâbusa döndü gecem karanlık sarıyor ruhsuz bedenimi
Bileklerim kanyor bak, durdur geceyi siyaha boyamasın yüzümü
Ki göreyim döktüğüm kanları sana doğru akarlarırken damla damla

Oysa kendimeydi sorgulamalarım sende maada her şey uzaktı bilemedin

Artık sende uzaksın bana
Şimdi serkeş bir adamım
Söyle ey kadın!..
Halâ mı anlatamadım

...

Hep başka türlü olacak sanırdım vurgunlarım
Bir silah yeter derdim senden sonra hayatımı karartmaya
Yetmezmiş, acı bir ah düştü payıma

...

Mavi silüetler gördüm penceremin önünde
Beyaz kumrular ötüşürken saçaklarda
Kırmızı gölgeler geçip gitti aynamın içinden kan damladı sonra

Hayallerime.

Duyuyorum artık seslerin beni çağırdığını
Lâkin yalnızım,
Söyle bana ey kadın!...
Bitti mi gönül sızın.

III.

Ve evet senden sonrası olmadı bir daha
Bir daha hissedemedim
Varlığın bir ışığı simsiyah karanlıklarda
Yokluğun keskin ayazlarda yüreğime düşen buz gibi dondurdu beni
Düzelemedim.

Biliyorum düştüm gözlerinden
Artık özgürsün
Söyle ey kadın!..
Şimdi kime sürgünsün?

Hüseyin AKOVALI